

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.800 van 8 maart 2001

A. 57.825/XIII-1761

In zake : **EVARD** Etienne,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Gilbert DENEZ, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

Tussenkommende partij :

de "ASSOCIATION INTERCOMMUNALE
POUR L'AMENAGEMENT ET L'EXPANSION
ECONOMIQUE DU BRABANT WALLON",
afgekort als "I.B.W.",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard PAQUES, advocaat,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 6 juni 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Etienne EVARD de nietigverklaring vordert van de op 8 december 1993 aan de "ASSOCIATION INTERCOMMUNALE POUR L'AMENAGEMENT ET L'EXPANSION ECONOMIQUE DU BRABANT WALLON" ("I.B.W.") toegekende bouwvergunning waarbij de aanleg van wegen in de uitbreiding van het industrieterrein Waver-Noord wordt toegestaan;

Gelet op arrest nr. 48.205 van 24 juni 1994 waarbij het verzoek tot tussenkomst in het kort geding en in de rechtspleging tot nietigverklaring, ingediend door de I.B.W., wordt toegewezen en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het verslag van de heer NIKIS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 juli 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 december 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 januari 2001;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. DEMEZ, loco Mr. G. DEMEZ, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. S. DEPRE, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. B. PAQUES en Mr. S. LEPRINCE, advocaten, die voor de tussenkomende partij verschijnen;

Gehoord het andersluidend advies van de hr. NIKIS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 9 maart 1990 beslist de Waalse Gewestexecutieve op de voordracht van de IBW en van de gemeenteraden van Waver, Geldenaken en Mont-Saint-Guibert, de wijziging van de bestemming van een aantal gronden, gelegen in die gemeenten, van openbaar nut te verklaren op de grond dat zij noodzakelijk zijn voor de economische en sociale ontwikkeling van Waals-Brabant, en bijgevolg de

kaartbladen 32/5, 40/1, 40/3 en 40/4 van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs gedeeltelijk te herzien.

Op 26 juli 1990 wordt de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs definitief vastgesteld. Tijdens het openbaar onderzoek worden 1.149 bezwaarschriften ingediend omtrent de voorgenomen uitbreiding op het grondgebied van de gemeente Waver. Op 27 maart 1992 verstrekt de regionale commissie voor de ruimtelijke ordening een advies omtrent het dossier van openbaar onderzoek betreffende de uitbreiding of de opnemings van industriegebieden, van gebieden voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote bedrijven, alsook van dienstverleningsgebieden op het gewestplan. Op 6 augustus 1992 stelt de Waalse Gewestexecutieve definitief de gedeeltelijke wijziging vast van de kaartbladen 32/5, 40/1, 40/3 en 40/4 van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs, met het oog op het verlenen van een bestemming aan de gronden die noodzakelijk zijn voor de economische en sociale ontwikkeling van Waals-Brabant, op het grondgebied van de gemeenten Ottignies-Louvain-la-Neuve, Mont-Saint-Guibert, Waver en Geldenaken. Het besluit breidt inzonderheid het industriegebied, gelegen aan beide zijden van de rijksweg Waver-Brussel (N4), oostwaarts uit in de richting van het gehucht "Noire Epine", met zowat 40 hectare voormalige landbouwgrond en neemt ten oosten van die uitbreiding 15 hectare eveneens voormalige landbouwgrond op in een gebied voor ambachtelijke bedrijven. Het besluit neemt eveneens het golfterrein van La Bawette (32 hectare), dat zich tot dan in een industriegebied (ten zuiden) bevond, op in een groengebied.

Bij een op 4 november 1992 ingediend verzoekschrift vordert verzoeker, die eigenaar is van gronden waarvan de bestemming wordt gewijzigd en die deze bebouwt, de nietigverklaring van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 6 augustus 1992, alsook de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan. Bij arrest nr. 41.315 van 8 december 1992 wijst de Raad van State de vordering tot schorsing af om reden dat niet voldaan is aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstige nadeel.

Op 25 november 1992 wordt een besluit vastgesteld dat de onmiddellijke inbezitneming, ten algemenen nutte, van bepaalde gronden gelegen te Geldenaken en Waver bij wege van onteigening wegens uiterst dringende noodzakelijkheid onontbeerlijk verklaart, een besluit dat wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 januari 1993. Bij op 10 maart 1993 ingediende verzoekschriften vordert verzoeker de nietigverklaring en de schorsing van dat onteigeningsbesluit. Op 15 en 16 april 1993 brengt de IBW de onteigening vóór de

vrede rechter te Waver. Bij arrest nr. 42.697 van 26 april 1993 wordt de vordering tot schorsing afgewezen op grond dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn vordering tot schorsing, daar deze beoogt te voorkomen dat de onteigeningsprocedure in gang wordt gezet door de aanhangigmaking bij de vrede rechter.

Bij beschikking van 11 mei 1993 bevestigt de vrede rechter te Waver ondanks verzoekers betwisting de wettigheid van de onteigening en stelt hij de provisionele schadevergoeding vast. Voor het overige wordt de zaak naar de rol verwezen.

Bij een op 1 september 1993 ingediend verzoek vraagt de IBW aan de gemachtigde ambtenaar de toestemming om wegenuitrusting aan te leggen in de uitbreiding van het noordelijke industriegebied van Waver (park "Noire Epine"). Bij dat verzoek wordt een voorafgaand milieu-effectrapport gevoegd. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Waver stelt omtrent dat verzoek van 24 september 1993 tot 8 oktober 1993 een openbaar onderzoek in. Dat onderzoek geeft aanleiding tot 29 opmerkingen en bezwaarschriften. Op 19 oktober 1993 beslist de gemeenteraad van de stad Waver aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant de aanleg voor te stellen van een openbare weg in de uitbreiding van het noordelijke industriegebied. Die beslissing wordt inzonderheid als volgt met redenen omkleed :

"Overwegende dat het project betreffende hetwelk een onderzoek is ingesteld, niet is vermeld in bijlage I bij het decreet van de Waalse Gewestraad van 11 september 1985, noch in bijlage II bij het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991;

Overwegende derhalve dat het op basis van de gegevens vervat in het voorafgaande milieu-effectrapport uitsluitend aan de bevoegde overheid staat om te bepalen of een milieu-effectonderzoek verplicht is;

Overwegende dat het bij de aanvraag gevoegde milieu-effectrapport volledig is en alle nodige gegevens ter beoordeling bevat;

(...)

Overwegende dat de onderscheiden beroepen bij de Raad van State geen schorsende kracht hebben, zodat het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 6 augustus 1992 nog steeds uitvoerbaar is;

Overwegende dat een dossier tot wijziging van het tracé van de bestaande wegen thans wordt aangelegd".

Het Bestuur der wegen en het college van burgemeester en schepenen verstrekken respectievelijk op 29 oktober en 16 november 1993 een

gunstig advies. De gemachtigde ambtenaar geeft de bouwvergunning af op 8 december 1993. In de vergunning staat onder meer te lezen :

" Aangezien er voor het grondgebied waar het goed gelegen is, een gewestplan bestaat dat is goedgekeurd bij besluiten van 28-3-1979 en 6-8-1992;

Gelet op de ligging van het goed, gedeeltelijk in een industriegebied en gedeeltelijk in een gebied voor ambachtelijke bedrijven;

Gelet op het ontwerp van structuurplan opgemaakt voor de uitvoering van de uitbreiding van het noordelijke industrieterrein van Waver;

Gelet op het besluit dd. 19-10-1993 van de gemeenteraad van Waver;

Gelet op het advies dd. 29-10-1993 van het Waalse Ministerie van Uitrusting en Vervoer (WMUV);

BESLUIT :

Artikel 1. - De vergunning wordt uitgereikt aan de "Intercommunale du Brabant wallon", die verplicht is :

- de voorwaarden gesteld door het WMUV in acht te nemen.
De aanleg van twee rotondes op rijksweg 257 is niet begrepen in deze vergunning, doch zal moeten geschieden bij wege van een specifieke bouwvergunning. Deze voorzieningen moeten worden uitgevoerd vóór de effectieve indienstneming van het industrieterrein;
- de laanbeplanting aan te leggen aan de kant van de binnenrijstroken en van rijksweg 257, alsmede de laanbeplanting die dienst zal doen als scherm overeenkomstig het ontwerp van structuurplan, binnen een termijn van maximaal 2 jaar te rekenen van de aanvang van de werkzaamheden.

(...)"

Dit is de bestreden handeling.

Nadien geeft het beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 6 augustus 1992 houdende definitieve vaststelling van de gedeeltelijke wijziging van de kaartbladen 32/5, 40/1, 40/3 en 40/4 van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs aanleiding tot vernietigingsarrest nr. 71.610 van 5 februari 1998 "voor zover het industriegebied ten noorden van Waver, Parc de la Noire Epine genaamd, bij dat besluit in oostelijke richting wordt uitgebreid", welk arrest evenwel bepaalt dat de vernietigde handeling voorlopig uitwerking blijft hebben tot 31 december 1998; in het interpretatief arrest nr. 75.712 van 10 september 1998 wordt voor recht gezegd dat de gevolgen van de vernietigde handeling voorlopig worden gehandhaafd "voor de vergunningen die op die datum reeds afgegeven waren alsook voor de aanvragen of beroepen die op diezelfde datum bij de bevoegde administratieve overheden aanhangig waren gemaakt".

Verzoeker doet afstand van zijn beroep tot nietigverklaring van het ministerieel besluit van 25 november 1992, dat de onmiddellijke inbezitneming, ten algemenen nutte, van bepaalde gronden gelegen te Geldenaken en Waver, 1ste afdeling, sectie C, bij wege van onteigening wegens uiterst dringende noodzakelijkheid onontbeerlijk verklaart.

De vrederechter te Waver stelt bij vonnis van 15 februari 1996 de provisionele schadevergoeding vast; op 26 juni 1996 stelt verzoeker bij de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel beroep in tot herziening van de vonnissen van de vrederechter te Waver van 11 mei 1993 en 15 februari 1996; de zaak is er nog steeds hangend; verzoeker vordert bij de rechtbank in hoofddorde de teruggave van de onteigende gronden en in bijkomende orde de betaling van een definitieve schadevergoeding die hoger ligt dan de provisionele schadevergoeding die de vrederechter had toegekend;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2, 3 en 4 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en aan machtsoverschrijding, doordat richtlijn nr. 85/337 aan de Lid-Staten de verplichting oplegt om de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat, voordat een vergunning wordt verleend, de projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, met name gezien hun aard, omvang of ligging, worden onderworpen aan een beoordeling van die effecten, doordat tijdens de procedure tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Waver de Waalse Gewestexecutieve geoordeeld had dat ze, in strijd met de bepalingen van richtlijn nr. 85/337, geen milieu-effectonderzoek moest doen om reden dat dat onderzoek later zou plaatshebben bij de indiening van een vergunningsaanvraag voor de aan te brengen voorzieningen, doordat volgens het besluit van 31 oktober 1991 van de Waalse Gewestexecutieve tot 5 mei 1993 effectief een milieu-effectonderzoek vereist was voor elk project dat verband hield met het aanbrengen van voorzieningen voor de aanleg van terreinen bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven indien de oppervlakte van die terreinen groter is dan 10 ha (bijlage II, 8., 15de alinea), terwijl sinds 5 mei 1993 de verplichting om een milieu-effectonderzoek te doen niet meer geldt bij een vergunningsaanvraag voor het aanbrengen van voorzieningen, maar bij procedures tot herziening van de gewestplannen met toepassing van artikel 40 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium (WWROSP), wanneer deze herzieningen betrekking hebben op de aanleg van een

industrieel of ambachtelijk gebied (besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 18 maart 1993),

doordat deze wetswijziging concreet tot gevolg heeft dat geen enkel milieu-effectonderzoek verricht wordt voor de uitbreiding naar het oosten van het industriegebied Waver-Noord, terwijl dit project, zowel door de aard (industriegebied) als door de omvang (85 ha) en de plaats ervan (ecologisch zeer waardevol gebied, nabijheid van een woongebied), kennelijk aanzienlijke gevolgen heeft voor het milieu en bijgevolg krachtens artikel 2 van richtlijn nr. 85/337 moest worden onderworpen aan een beoordeling van die gevolgen,

doordat een dergelijk onderzoek vereist was vóór de toekenning van een vergunning die onomkeerbare gevolgen kon hebben,

en doordat de Waalse Gewestexecutieve aan machtsoverschrijding heeft gedaan door in haar besluit van 18 maart 1993 geen gepaste overgangsmaatregelen op te nemen waardoor het project voor de uitbreiding van het industrieterrein Waver-Noord aan een milieu-effectonderzoek had moeten worden onderworpen;

dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat "op zijn minst een verplichting bestaat om vooraf te onderzoeken of een milieu-effectonderzoek noodzakelijk is", wat de bevoegde overheid nooit gedaan heeft;

Overwegende dat de bestreden handeling een bouwvergunning is voor de aanleg van wegen in de uitbreiding van het industrieterrein Waver-Noord; dat het, wat betreft de toepassing van de richtlijn waarnaar in het middel verwezen wordt, gaat om projecten met het oog op "werken voor de uitrusting van industrieterreinen" en voor de "aanleg van wegen", welke projecten worden vermeld in bijlage II bij de richtlijn, respectievelijk in de punten 10. a en 10.d, en die worden bedoeld in artikel 4.2 van de richtlijn, luidend :

" Projecten van de in bijlage II genoemde categorieën worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 indien de Lid-Staten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken. Met het oog hierop kunnen de Lid-Staten met name bepaalde projecttypes die aan een beoordeling moeten worden onderworpen, specificeren of criteria en/of drempelwaarden vaststellen die noodzakelijk zijn om te bepalen welke projecten van de in bijlage II genoemde categorieën moeten worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10";

Overwegende dat deze richtlijn een milieu-effectbeoordeling alleen voorschrijft "indien de Lid-Staten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken"; dat het Waals Gewest bepaald heeft dat voor "de aanleg van autosnelwegen, autowegen met vier rijstroken" een milieu-effectonderzoek vereist is, maar niet voor de aanleg van andere wegen; dat in casu de bestreden vergunning

alleen betrekking heeft op wegen die bestemd zijn voor plaatselijk verkeer, waarvoor geen milieu-effectonderzoek vereist is;

Overwegende dat in de oorspronkelijke versie van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest wordt bepaald dat een milieu-effectbeoordeling vereist is voor de "bouw van infrastructuur voor de aanleg van terreinen bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven indien de oppervlakte van die terreinen groter is dan 10 ha"; dat deze vermelding geschrapt is bij het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 18 maart 1993;

Overwegende dat de dag waarop de bestreden handeling gesteld is, het project waarvoor bij die handeling een vergunning was toegekend geen van de projecten was waarvoor een milieu-effectbeoordeling vereist was; dat voor deze projecten artikel 9, tweede lid, van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 bepaalt dat "indien (...) de bevoegde overheid beslist dat een milieu-effectonderzoek dient te worden uitgevoerd, (...) deze beslissing speciaal met redenen (moet) worden omkleed"; dat voor deze projecten de regel dus is dat geen enkel milieu-effectonderzoek vereist is; dat, in afwijking van deze regel, de overheid kan beslissen dat een dergelijk onderzoek toch wordt uitgevoerd, en dat in dat geval haar beslissing met bijzondere redenen moet worden omkleed; dat daarentegen, wanneer de regel wordt toegepast, dit gewoon geschiedt zonder dat de overheid hoeft te beslissen, wat hypothetisch is, om er niet van af wijken; dat artikel 10, § 4, van het decreet van 11 september 1985 bepaalt dat "wanneer de bevoegde autoriteit van mening is dat de weerslagen belangrijk zouden kunnen zijn of wanneer onderhavige verordening of iedere andere reglementering dit voorziet, (...) zij het opstellen van een studie inzake de weerslagen van het milieu voor(schrijft)" en eveneens impliceert dat er een beslissing dient te worden getroffen om een onderzoek op te leggen daar waar het niet verplicht is, maar niet om er geen op te leggen; dat niet vereist wordt dat een beslissing genomen wordt om niet van de normale regel af te wijken, noch, a fortiori, dat een met redenen omklede beslissing wordt genomen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van artikel 7 van richtlijn nr. 85/337/EEG van 27 juni 1985 en van artikel 92bis, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen,

doordat er, vóór de toekenning van de bestreden vergunning, nooit onderhandeld is tussen het Vlaams en het Waals Gewest, noch een samenwerkingsakkoord gesloten is of welke andere procedure ook ingeleid is om voor het Vlaams Gewest, de ecologische gevolgen van de uitbreiding van het industrieterrein Waver-Noord te beoordelen,

terwijl het gaat om werken en bouwwerken waarvan de realisatie kennelijk aanleiding zal geven tot aanzienlijke hinder in het Vlaams Gewest dat aan het industrieterrein Waver-Noord paalt,

dat, bijvoorbeeld, zowel het afvalwater van het bestaande terrein als dat van de toekomstige uitbreiding, rechtstreeks in de openlucht in de Lasne wordt geloosd, precies stroomafwaarts van een zuiveringsstation,

dat dit probleem kennelijk schade kan berokkenen aan het Vlaams Gewest, aangezien de Lasne vloeit in het Vlaams Gewest en rechtstreeks in de Dijle ten noorden van Sint-Agatha-Rode uitmondt,

en dat een voorafgaand overleg tussen de twee gewesten vereist was;

Overwegende dat artikel 7 van richtlijn 85/337 als volgt gesteld is

:

"Wanneer een Lid-Staat constateert dat een project aanzienlijke effecten kan hebben op het milieu in een andere Lid-Staat of wanneer een Lid-Staat die aanzienlijke effecten zou kunnen ondervinden hierom verzoekt, doet de Lid-Staat op welks grondgebied het project wordt voorgesteld, de krachtens artikel 5 verzamelde informatie aan de andere Lid-Staat toekomen op hetzelfde tijdstip als hij deze informatie ter beschikking stelt van zijn eigen onderdanen. Deze informatie dient als grondslag voor de in het kader van de bilaterale betrekkingen van beide Lid-Statens eventueel noodzakelijk overleg op basis van wederkerigheid en op voet van gelijkwaardigheid";

Overwegende dat deze bepaling alleen betrekking heeft op de projecten die een weerslag hebben op het grondgebied van een andere Lid-Staat; dat de Gewesten geen Lid-Statens van de Europese Unie zijn; dat het middel, in zoverre het steunt op de richtlijn, niet gegrond is;

Overwegende dat artikel 92*bis* van de bijzondere wet de gevallen bepaalt waarin een samenwerkingsakkoord kan (§ 1) of moet (§ 2) worden gesloten tussen verschillende overheden; dat er geen gewag in wordt gemaakt van de aanleg van een weg op het grondgebied van een enkel gewest; dat bovendien dat artikel geen overleg tussen gewesten voorschrijft, maar alleen het sluiten van samenwerkingsakkoorden in de gevallen die het bepaalt; dat het middel, in zoverre het op dat artikel gebaseerd is, niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 1, 7 en 11 van het WWROSP, aan machtsafwending en aan schending van artikel 159 van de Grondwet, doordat de bestreden vergunning gegrond is op het besluit van 6 augustus 1992, dat onwettig is aangezien tot herziening van het gewestplan alleen besloten is op grond van loutere economische overwegingen, dit ten koste van belangen van sociale en esthetische aard waarmee eveneens rekening dient te worden gehouden, terwijl door het nieuwe industriegebied het zeer rijke natuurpark van de Dijlevallei brutaal ingepalmd wordt, geen rekening gehouden is met burenhinder veroorzaakt door de uitbreiding van het gebied (lawaaï, verkeer, kleine criminaliteit, verontreiniging, verwoesting van het landschap, enz.) en er ter plaatse een enorm gebrek aan landbouwgrond zal ontstaan ten gevolge van het verlies van verschillende tientallen hectare uitstekende grond;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan schending van artikel 40bis, § 2, van het WWROSP en van artikel 159 van de Grondwet, doordat de bestreden vergunning steunt op het besluit van 6 augustus 1992, dat onwettig is aangezien bij de gedeeltelijke herziening van het gewestplan Waver, de aanplakking alleen geschied is aan het gemeentehuis van Waver, place des Carmes, terwijl, in tegenstelling tot de voorschriften van artikel 40bis, § 2, derde lid, van het WWROSP, er dus niet in alle betrokken gebieden waar het industriegebied wordt uitgebreid een bericht van openbaar onderzoek is aangeplakt;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan schending van de artikelen 2, 3 en 4 van richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 en van artikel 159 van de Grondwet, doordat de bestreden vergunning gegrond is op het besluit van 6 augustus 1992, dat onwettig is aangezien het ontwerp tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs niet aan een milieu-effectonderzoek onderworpen is, terwijl krachtens richtlijn 85/337/EEG het Waals Gewest dit ontwerp tot herziening aan een milieu-effectonderzoek diende te onderwerpen en deze verplichting uitdrukkelijk bevestigd is bij het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 18 maart 1993;

Overwegende dat verzoeker een zesde middel ontleent aan schending van artikel 7 van richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985, van artikel 92bis, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van artikel 159 van de Grondwet, doordat de bestreden vergunning steunt op het

besluit van 6 augustus 1992, dat onwettig is aangezien er bij de gedeeltelijke herziening van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs nooit onderhandeld is tussen het Vlaams en het Waals Gewest, noch een samenwerkingsakkoord gesloten is of welke andere procedure ook ingeleid is om voor het Vlaams Gewest de ecologische gevolgen van de uitbreiding van het industrieterrein Waver-Noord te beoordelen,

terwijl het ging om een project waarvan duidelijk was dat de realisatie ervan aanzienlijke hinder zou veroorzaken in het aanpalende Vlaams Gewest en een voorafgaand overleg tussen de twee gewesten vereist was;

Overwegende, ten aanzien van het derde, het vierde, het vijfde en het zesde middel samen, dat deze middelen niet gegrond zijn, in zoverre ze ontleend worden aan onwettigheid van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 6 augustus 1992 tot definitieve vaststelling van de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs; dat immers deze onwettigheid aangeklaagd is door verzoeker ter ondersteuning van het beroep dat geleid heeft tot arrest nr. 71.610 van 5 februari 1998, waarvan in het dictum het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 6 augustus 1992 tot definitieve vaststelling van de gedeeltelijke wijziging van de kaartbladen 32/5, 40/1, 40/3 en 40/4 van het gewestplan Waver-Geldenaken-Perwijs wordt vernietigd, voor zover bij dat besluit het industriegebied ten noorden van Waver, Parc de la Noire Epine genaamd, in oostelijke richting wordt uitgebreid, maar wordt bepaald dat de vernietigde handeling voorlopig uitwerking blijft hebben tot 31 december 1998; dat de dag waarop de bestreden handeling gesteld is, het gewestplan dus uitwerking had;

Overwegende dat het vijfde middel, in zoverre het ontleend wordt aan schending van de artikelen 2, 3 en 4 van richtlijn 85/337/EEG, samenvalt met het eerste middel; dat het zesde middel, in zoverre het ontleend wordt aan schending van artikel 7 van dezelfde richtlijn en van artikel 92bis, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, samenvalt met het tweede middel; dat geen enkel van deze middelen gegrond is, om de redenen die bij het onderzoek van de eerste twee middelen worden aangegeven,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op acht maart tweeduizend en één door :

de HH.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	LEROY,	kamervoorzitter,
	VANDERNOOT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECoördINEERD OP 12 JANUARI 1973.